

Publicerad 2007-07-25 14:44 av Albert

Jesus på förklaringsberget

tänk... vilken himla upplevelse det var att vara på det där himmelsberget, som att vara i paradiset ett tag, där har ju jag också varit, på berget, i paradiset, allt är så självklart, allt är underbart (i din famn t ex) (eller i det grönbå varma vattnet i Medelhavet en septemberdag), så kommer han ner, ut i den vanliga världen igen, uppfylld av sin kraft och oövervinnerlighet, det strålar om honom, det strålar om mig, (också) (ibland), så säger det bara PANG! och Jesus blir jätteupprörd, en av de få gånger han verkligen skäller ut sina vänner, ... hur länge måste jag stå ut med er!!! skriker han... ja... varför måste det här hemska hända just nu!!! skriker jag, till och med gråter, blir alldeles förvirrad, allt är slut! jag är avvisad, utkörd, arg...

alltid är det så

upp på berget, utsikterna, rymden, luften, att andas fritt och ljuvligt... (i din famn, kanske)... sen... PANG!!!

och jag dör! (nästan)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Albert med Poeter.se id #6368 innehar upphovsrätten